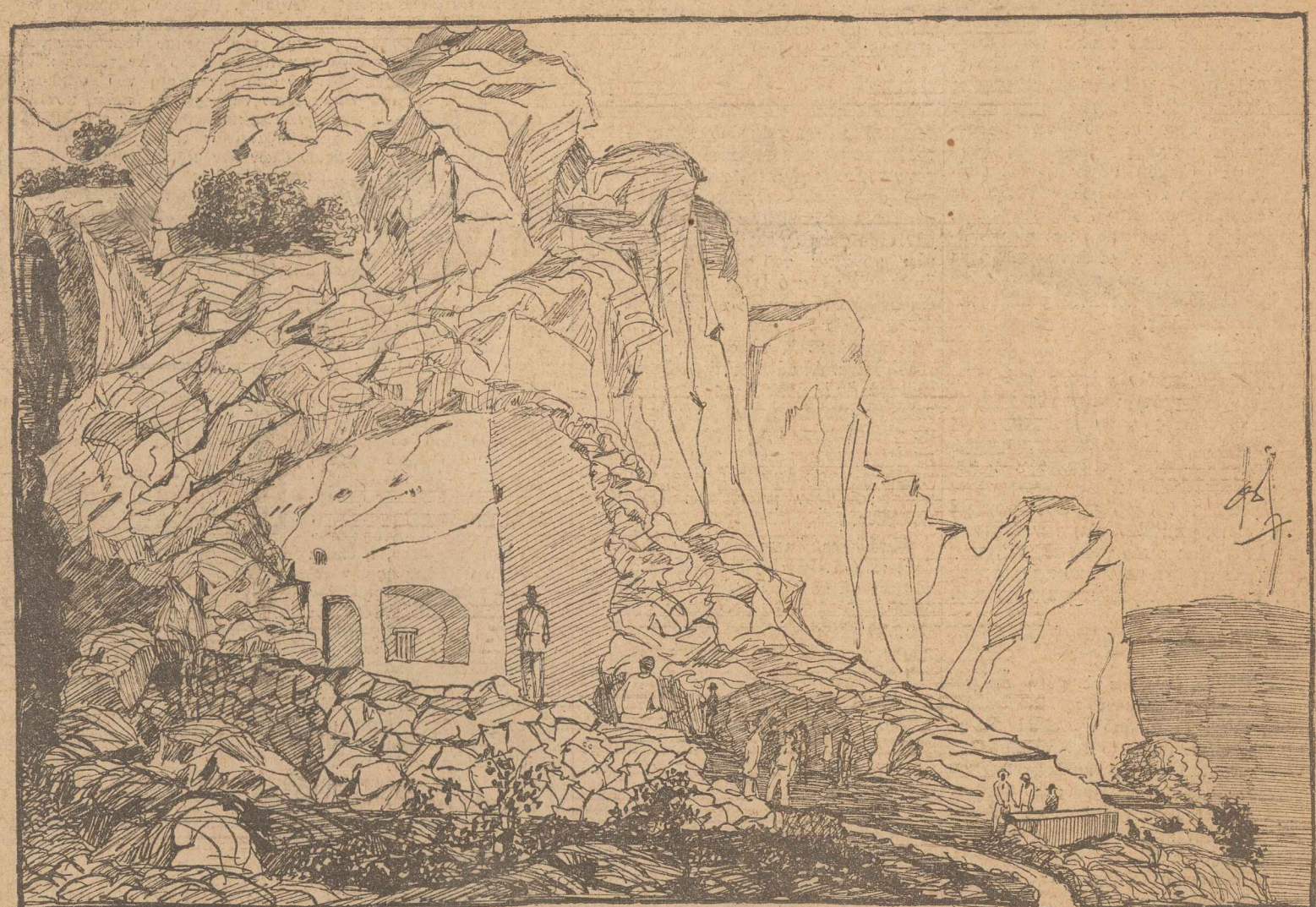


ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΟΘΕΙΣΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ



Μία σκηνή από την παράσταση του «Προμηθέως Δεσμώτου».



Ἡ πηγὴ Κασταλία τῶν Δελφῶν.

(Σχέδιον τοῦ κ. Φωκ. Δημητριάδη διὰ τὴν "Κυριακὴν,

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Η ΝΕΑΠΟΛΙΣ

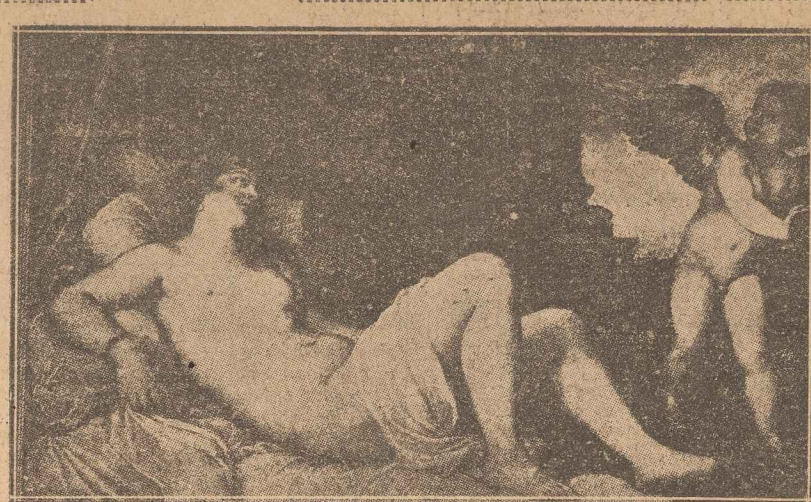
ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ Χ. Φ. ΠΙΟΦΥΛΛΗ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Αἴσεις να περιγράψω κανείς ζωή  
 και πανηγυρίζει την εκδοκίμηση  
 του «Οδοιπορικού Συνέδριου»  
 στην Ίαλδα γιατί ήταν η παρό-  
 χη εμφάνιση Ἑλλήνων περιη-  
 γητών στη Δύση. Για 11 μέρες γινίκα-  
 να κ' ἔμεινε «λόδοσι». Βασεθήκαμε πάλι  
 να βλέπουμε τα καθάρια των περιηγη-  
 τών να ερχομύται στον τόπο μας. Ἦταν  
 αἰσὸς να ἐμφανισθὸνται κ' ἔμεινε ὡς  
 περιηγητὴ στη Δύση. Κι' αὐτὸ ἐγίνικε  
 να ποῦται ποῦ να τὴν ἐκδοκίμῃ αὐτή...  
 Μὲ πῶση ἐθνική υπερφάνεια ἀξολίκα  
 ἐπαιτῶντος τοὺς Ναπολιτάνους, να ἐροῦ-  
 ντο ἐμῶν ταυτὸς καὶ ἀλλήλων: Τί νὰ εἶ-  
 ναι αὐτοὶ; Καὶ ἔπειτα να προσπαθοῦν νὰ  
 περῶνται ἐπὶ εἰματα «τουριστὶ γράτσει», δηλ.  
 Ἑλλήνες, περιηγητὴ!

Ἄλλὰ δὲν εἰπαίνοντο εὐκολά! Πῶς εἶ-  
 νοντο νὰ ἱσχυροῦν καὶ Ἑλλήνες περιη-  
 γητὴ! Τέτοιο ποῦμα πρῶτη φορά ἀ-  
 ναστρέφει στὴν ἱαλδα!

Μαὶ μένονν ἑσπέρη σὺν ἡμῇσι διὰ  
 Ναπολιτάνου, ποῦ νὰ πολλή, περιεργία  
 μὲς ἐκείτῳσαν πολλὴ ὥρα καὶ μὲ ἐργο-  
 λισίαν. Ἐνός αἰ' αὐτοῦς σὸ τέλος ἀ-  
 φέριας νὰ ἴδωθ' τὸ ἀνέμω. Μὲ ἐπληρία-  
 σος καὶ μὲ ῥήττος ἱταλικά:

— Μὲ συγχωρεῖτε. Εἰσθε Ἰσπανοί, ἢ  
 Ἑλλήνες;  
 — Ἑλλήνες.  
 — Ἑλλήνες! Καθολικοί; Ἠρότατε νὰ  
 ἴδωθ' τὸν Πάπα;  
 — Ὀχι.  
 — Μήπως εἰσθε γαιτροὶ κ' ἤθελετ νὰ  
 ἴδωθ' τὸ νοσοκομείο;  
 — Ὀχι.  
 — Τότε; Τί εἰσθε ἐπὶ τέλους;  
 — Περιηγητὴ! Ἑλλήνες περιηγητὴ!  
 — Περιηγητὴ! Μά εἶναι δυνατόν;  
 Ἦταν ἀδύνατον ὁ Ναπολιτάνος νὰ πε-  
 ριστεῖ ἰσὺν ποῦμα...



Ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν μουσεῖον τῆς Νεαπόλεως. Ἡ «Δανάη» τοῦ Τιτσιάνο.

ἐνα ποντὲς, ἀρχίζομαι γὰρ βγαίνοντες. Ὁ ἀπὸ πρὸς ἑνὸς καὶ δύο σπουδαῖος συγχωρεῖται τὸν ἄλλον γὰρ μὴ μὲς ὑποδεχόμενον. Καὶ οὐκ ἔτι ἐξερχόμενον στήν πύλιν.

Ὁ πλαιοσχησμένος κατακαθάρει δούλον καὶ τὰ τεράστια σπῆματα ἐν ταῖς πολλὰς πατομαῖς ἀφίνοντες μὴ ἐντοσφάγιον μεγαλόσφαιον. Μὰ καὶ τὸ το σκατὸν καὶ τὸ βαρὺ μὴ γέμειν τὴν Ἀττικὴν νῆψιν καὶ. Τὰ σπῆματα εἰνε σταχτοῖσιν, οἱ δρομοὶ τοῦ ἰδίου, ἡ ἀνθρωπιά, δὲν εἰνε λευκή. Ὅλα ἔχουν καὶ τὸ το βαρὺ καὶ πένθιμον.

Ποτόσι ἡ ζῶν ἐστὶν ἐνιστάη καὶ δάσας μεγάλας. Ὅλα ὁμοιὰ προχοῖσιν ἀρμονικά. Τὰ τοῦ ἀφάρτου, τὸ αὐτοκίνητον ὁμοῖος. Ὅλα ὁμοιὰ προχοῖσιν ξανονικά, μὲν τὴν ἰδίαν ταχίζονται, χοῦλὲς τὴν γυνωτικὴν Ἀθηναίαν ἐναοῖαν τὸν σφεῖρ. Πολλοὶσιν μὲν χοροφθαλας μὲν τριανταὶ καὶ πεντὰ, πολλοὶσιν ἄλλοι στασιαστικοὶ καὶ φασι σκατὸν τὸν ἐνυθὸ ἀπὸ τῆς τολέως. Ὅλα δοκεῖσιν ἀνὰ οὐλοῖς. Κί. ὁμοιὰ αὐτὴ εἰνε ἡ πόλις καὶ ἄλλοτε ἴσο

[illegible][illegible]

Ἐξέλιξε ποὶ πρῶτες χορὴς ἅλῳ ναὶ ἰ  
καὶ ἐπιστοχῆς τῆς Νεαπόλεως εἶνε  
«Ἐθνικὸν μουσεῖον» τῆς. Εἶνε ἀπὸ τῶ  
μετὰ τὸ κοσμον. Κ' ἔχει διαισθητ  
τόσημον. Ἐκεῖ μέλει ἐπιμελεῖται πλῆθος  
ἀποστοχασμῶν τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς  
ἑλληνιστικῆς τέχνης καὶ στήν ἀνακοινώ  
τὸν ὑπόθετον λόγον μοναδικὰ στήν ἑ  
χορμικήν τῶν ἀσων. Μὰ ἐξαιροῦσα  
εἶνε ἀσωνία ποὶ μοναδικὰ καὶ ἀξιοθαύμα  
στο εἶνε οἱ τοιχογραφικαὶ καὶ ἑ ἅλῳ καὶ  
λατινισμῶν τῆς Ποιητικῆς, ποὶ ὑπάρ  
χουν μέσα σ' αὐτό. Πήγαμε καὶ σὴν  
Ποιητικὴν καὶ βὰ μνημονεῖται καὶ γ' αὐ  
τὸν Μὰ πραγματικὴ Ποιητικὴ ἀόλοχρη,  
Τέχνη τῆς καὶ προσηλόντος ἡ ἑχορμική  
τῆς καὶ τῆς λαμπρῆς τῆς ἐγένετα καὶ γ' αὐ  
τὴν πρὸς ὑπόθετον σὺ μουσεῖον αὐτό.

Θαύμα! ἡ ζωγραφικὴ συνδέσκει, διὰ  
 μάτα λεπτὴ διάθεσις καὶ κερφοῦ, μὴ  
 ἀνὴρ ἀληθινῆς καλλιτεχνίας μακροῦ  
 λητισμοῦ ἐν' αὐτῷ τῷ ζωγραφικῇ Πο-  
 λητισμῷ. Οὐδε τύπος κατ'ἀλλήλους εἶνε  
 οὐδε χωρὸς ἀρκετὸς γιὰ νὰ περιγράψου  
 κατὰ αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς αὐτοῦς...  
 Ἐπειτα ὑπάρχουν ἐκεῖ μὲν γαλκὰ καὶ  
 μαριμάνα ἔργα, χρυσοὶ καὶ δακτυλίου-  
 μοι, καὶ ἐκεῖ πεπρωτικὴ ἢ μεγαλόστομη  
 τέχνη. Ὅλα Πομπηϊανά.

Μὰ καὶ τὰ Ἑλληνικά· μάρμαρα τοῦ ἰο-  
γείου, ποῦ ἀνάμεσά τους ξεχωρίζει ἡ σύ-  
σθεσι τοῦ Φαρνέσιου Κάλπου καὶ μερι-  
κὰ ἁρμονικά γυνὰ μάρμαρα, εἶνε θαυμαστὰ  
πράγματα.

ἀπὸ χρώματα, ἀπὸ ζώη, ἀπὸ κίνηση  
Πλήθη ταμπλώ τῆς Ἀναγεννήσεως ζοῖ  
ἔχει μέσα... Σὲ μιὰ γωνιά ἀντικρίζουσι  
καὶ δύο προσωπογραφίες, ἔργα τοῦ Θεοῦ

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΓΝΕΡ \*

ОСТАВШИЕ НА ПОСЛЕДНОМЪ МѢСЯЦѢ

[illegible]

τὰ γενναῖα συνεγενεῖαν πολλὰς ὁ Ἀδάς, καὶ ἐβόησεν  
 τοὺς κύνους ἀποτοῦτον καὶ ταύτην, φέρωντα μετ' ἑδωκέν-  
 τας· ἑστὶς γὰρ ἄλλος μὴ εἶ' ἀπογοητεῖται τοὺς ποσει-  
 χοῦς καμνίαν ἐξήχηον.

Γὰρ τὸ αὐτὸ ποίημα ὁ π. Αἰμ. Ρωδῆς ἠ' ἐβραβεῖος πῶς δει-  
 ξέται ἵστοροί, οὗτε ἥκουσε ποτὲ ναί· γινέται λόγος. Μόνον πο-  
 τίς, οὐτὶς ὅταν πῶς ἴστων λόγος ἔχηεν ὁ π. Ρωδῆς σὺν Γε-  
 γοναία, ὁ κακωτέρως λέγει τοὺς εἰδοὺς ἐνα γράμμα σὺντακ-  
 τὰ τὴν Κοίνα. Ἀλλ' ἐδεχτο μετ' ἰσλὴν συστολὰ, ὅταν ὁμο-  
 ακοῦς πῶς ἐδεχτο συστημένος· ἀπὸ τοῦ  
 Ἀλάν τὸν ἐδεχθη μετ' ἰσλὴν π' ἐπληρ-  
 γράμμα με συνηχίον. Τότε ὁ κῆνος ἔλ-  
 λην μουνοῖς ἐβραῦς· σὺν γινέται τοὺς  
 Ἀδάς, αὐτὴ τὸν δημοτικώτερος σήμερος  
 καὶ τὴν εἰδες σὺν π' Βάρεν, ὁ αὐτοῦ  
 ἀφὸς τὴν εἰδοῖσεν ἐπὶ δεχτή σὺν, εἰς  
 με ἐλασος θλίψαν·

Common, il est devenu vieux



Ο ΛΑΛΑΣ  
[Σχέδιον του ζωγράφου κ. Παρ. Βούρντιου]

[illegible][illegible][illegible]

Απο την κοσμικὴν ζωὴν τῆς Νεαπολεως  
Ἡ γκαλερία Ουμβέρτου Α'.

Κονηγήσαμε νά βρούμε τὰ ἐπικρατά  
σημεία τοῦ «χοῦλο ἁλοῦ». Τρέψαν ν'  
ἀποφασίσουν τὴν χαρακτηριστικὴ αὐτῆς τὴν  
πύλη.

Ψάξανε μάλιστα νὰ βροῦν τὰ ὑπὸ  
πλάκα μακαρονοποιεῖα καὶ ἄλλες τέτοιες  
λαϊκὲς ἐκδηλώσεις. Μὰ δὲν εὑρίσκουν  
νί. Ζητήσανε καὶ ἀνίστατο ἡ πόρτα  
νὸ πτόσιον ῥωμῆ. Κὶ ἄλλαν ἐπὶ ῥωμῆ κλεισ  
τοὺν παρὰ τὰ τὰ πάλαι μαζὶ μὲν ὅπου  
σεβήσανται τὰ «ῥωμῆ ντὶ νάρε», οἱ  
θαλάσσιοι κερπιοί, δηλαδὴ τὰ φρεσά-  
τα καὶ θαλασσιόματα καὶ ποικίλα  
στρεῖλαι... Εὐρωπικὲς θάλασσα συμ-  
πονημῆσι... Πήγανε καὶ σ' ἐνα ἐστιατό-  
ριον πάλαι σ' ἐνα στενὸ καλὸν καὶ εἰς  
Βία Ρόμα. Οἱ παῖτε νὸ διέτ' ὁμοῦς ἐκείντες  
καὶε τόσο τὰ δέκα μετὰλλὰ καὶ τὸ ὁ-  
πτιον εἶχε φρεσβητὸ τὸ μαζὶ καὶ διέ-  
τῃσαν ἀν' στυγάριος τῆς διαμνηστῆς  
μακαρονάδης τῆς ὥρας μὲ βουτυρο καὶ  
τὴν νοστιμότητα πάντα ντῆμας τοῦ Βε-  
ζουήου. Ἀφ' ὧρας τῆς τερόστης με-  
ριδὲς τὸν μακαρονοῦν, τὰ πνέσιον στὸ  
Κιάντι, στὸ γλυκιστόν κερσι, ποὺ μὰς  
ἐδόσαν ἐνα ἐλαφρὸν κέρσι.

ὁρᾷ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ οὐκ ἴσχυε θέλει  
 πρὸς "Εὐνοίαν ὅπως ἀπορροήσῃς". Ἐπειδὴ  
 οὐκ ἔβρισσαν·  
 — Δὲν ἀπαγορεύει κέντρον διακτικτικόν...  
 Τὰ ἔχει κλείσιον ἢ κυβερνήτην. Μὲντοι  
 ἡ μεσσηνία γίνεται χοροὶ μόνον στὴν  
 ἀρχὴν ξενοδοξία καὶ μόνον ἀνοικτοὶ τῶν  
 ἀνὰ μέσην ἐστιατορίων στὴ Σάντα Λουσία.  
 Ὅλα τ' ἄλλα εἶναι κλειστά...  
 — Ἀχ! Ἀθήναι, μὲ τὰ ἀνάγκαι ξενι-  
 τῶν σου!  
 \* \* \*  
 Στὰ κέντρα τῆς ἢ Νεάπολιν εἰν μεγα-  
 λυτικὴς λαοκρατίας, ἀποστοχαστικῆς.  
 Ἡ ἱ Γκαλερία Οὐρβέρτου Ἀ' εἰν ἕνα κέν-  
 τρον πρὸς λαοὶ καὶ μὲγαλοπρεπεία. Κο-  
 σμὸς κομικὸς καθεύει καὶ περὶ αὐτὴν  
 καὶ γύρω τῆς Σάντα Λουσίας ὁμοίως  
 ὁμοῖα ἀπάνω πρὸς τὸ Πασιβόλιον ντόπιον  
 εἶναι, κομικὸς καὶ ὁμοίως κομικὸς  
 κινεῖται τὰ πάντα...  
 Μὲ τοῖς αἵματι καὶ τὸ φοβερὸν τοικίον  
 ἡ Μήλας καὶ καὶ στήν. Παλὴν  
 ἡ ἀνὰ μέσην στήλη μὲ μεγάλης κινήσεως πα-  
 ρουσιαστικόν, Οὐκίονος εἰς πόδες ἐξ-  
 ἰν ἐκπληρικτικὴ στὰ μαρτυρία μὲν  
 ὁμοῖα. Παροῦσιν στήλην πάλι, δογματικὴ



Ἀπο τὴν αἰτίαν τῶν τῆς νεκρώσεως.  
Ἕνας χαρακτηριστικὸς δρομᾶχος.

χορηγοῦνται μέ. Υπάρχει όμως ἡ  
πρῶτη Κορέζυζ. Τσιουάνιν. Καὶ μὴ ἀδύ-  
νατον εἶναι γινώσκ. διότι καὶ Τσιανόιν.  
Τσιανόιν. Τὸ π' ἢ «Μαγδαλίν» τοῦ ἀδ-  
ελφοῦ τοῦ θαυματοῦ χαρακτηριζομένα πο-  
τῶτα τοῦ.

Τὶ νὰ ποιεῖσθὶ καὶ καὶ εἶναι πῶς; Βλέ-  
πει, βλέπει καὶ καὶ. Καὶ ποιοῦν καὶ  
βλέπει καὶ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ νὰ ἰδ-  
ῶν, νὰ θυμῶνται, καὶ. Καὶ πρῶτον ὅ-  
τι καὶ ὁρᾷ καὶ νὰ πᾶν ἀπολαύει, καὶ  
ὁρᾷ καὶ καὶ σὺ μέν. Τὸ πρῶτον  
καὶ εἶναι μὴ ἐξοικιστῶν. Τὸ πρῶτον  
ἀντικαθίστει νὰ ὅτι καὶ καὶ ἄλλοι  
πρῶτον, ἄλλα ὅσα πολυπλοκῶς ὁμο-  
πρῶτον.

ΦΩΤΟΣ. ΠΡΩΤΟΝ.

ποιου Διτς, τὰ κατὰ τὴν μουσ-



















